

HUTNIK (6) *sb m*

sg N hutnik (5). *pl N* hutnicy (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI (jeden z tych samych przykładów) – XVIII w.

Człowiek pracujący przy wytapianiu żelaza, produkcji szkła; vitrearius Mącz, Cn; ferramentarius, hylagus Mącz; ampullarius, atrifex ampullarum Calep (6) : WOyciech powiada Iże Magnefia iest kamień czarny/ á częŧthokroć niem robią Hutniczy w hutach. FalZioł IV 56b; Temu to Tyberyuŧowi ieden hutnik przynioŧ napirwey ŧklenicę s pięknego ŧkła BielKron 140; Hyalugus, Vitrearius, Hutnik który ŧklenice czyni. Mącz 160a, 125a, 500b; Ampullarius – Szklankarz, Hutnik. Calep 65a.

Synonimy: hamernik, kuźnik, szklankarz, ŧcklarz.

Cf HUTARZ

KN